

Dá sa veriť vo Vianoce?

Prežívame Vianoce stále ešte poznačené pandémiou, obmedzeniami. A je to už dlho. Preto to vyvoláva nie raz smútok, depresiu, alebo hnev a vzburu. A veľmi ľahko tento stav vytvára hmlu, cez ktorú nič nevidno, aspoň nič pekné, pozitívne, čo by naozaj naplnilo srdce radosťou.

Ja som však presvedčený, že všetko v našom živote má zmysel. A aj toto obdobie je vlastne len obdobím cez ktoré nám chce Boh nastaviť zrkadlo, v ktorom môžeme vidieť svoju vieru, prežívanie svojej viery. Teda nie niečo teoretické (ako by sme pekne vedeli rozprávať o Pánu Bohu), ale ako sa vieme oprieť o pána vo svojom živote a ako nám to prináša pokoj.

Myslím, že si stále spomíname na návštevu Svätého Otca a osobitne na jeho optimizmus s ktorým nám hovoril a povzbudzoval nás. A toto je to čo naj viac potrebujeme a osobitne na Vianoce.

Uverme jeho slovám a osobitne aj tým, ktoré povedal o Vianociach a ktoré tu uvádzam:

„Boh nikdy nedáva dar tým, ktorí nie sú schopní ho prijať. Ak nám dáva dar Vianoc, je to preto, že sme mu všetci schopní porozumieť a prijať ho. Každý z nás. Od tých najsvätejších, po tých najväčších hriešnikov. Od tých najčistejších až po tých najskazenejších medzi nami.

Čím sú pre Vás Vianoce?

Stretnutím s Ježišom. Boh bol vždy tým, kto hľadal svoj ľud, viedol ho, strážil a sľúbil mu, že mu bude vždy blízko. V knihe Deuteronomium sa píše, že Boh s nami kráča a drží nás za ruku. Rovnako ako otec drží svoje dieťa. Je to nádhera. Vianoce sú stretnutie Boha so svojim ľudom. Sú tiež útechou, je to tajomstvo útechy.

Vianoce mi hovoria im o nehe a nádeji. Boh, ktorý sa s nami stretáva, nám hovorí dve veci. Prvá vec je: Majte nádej! Vždy otvára dvere, nikdy

ich nemá zavreté. Je Otcom, ktorý má otvorené dvere. Druhá vec je: Nebojte sa nehy! Ak kresťania zabudnú na nádej a nehu, stanú sa chladnou Cirkvou, ktorá stráca zmysel pre smer a je brzdená ideológiou a svetskými postojmi, zatiaľ čo jednoduchosť Boha ti hovorí: Chod' ďalej, ja som Otec, ktorý ťa pohladí. Obávam sa toho, keď kresťania strácajú nádej a nie sú tými, čo milujú a prinášajú pohladenie. Toto je možno dôvod, prečo pri pohľade na budúcnosť, často hovorím o deťoch a starých, ktorí sú najzraniteľnejší. Celý svoj život, ako kňaz vo farnosti, som sa snažil odovzdať nehu najmä deťom a starým. Je to dobrý pocit vidieť nehu, ktorú prejavuje Boh voči nám.

Gréci otcovia to nazvali „synkatabasis – Božská blahosklonnosť“. Boh zostupuje ku nám, aby bol s nami. Je to jedno z Božích tajomstiev. Už sa nikdy nemôžeme cítiť sami, pretože Boh k nám zostúpil, aby bol s nami. Ježiš sa stal jedným z nás a kvôli nám trpel najhoršou smrťou na kríži, ako zločinec.

To, čo čítame v Evanjeliách, je oznámenie o radosti. Evanjelisti nám opísali túto radosť. Nediskutujú o nespravodlivom svete a o tom, prečo sa Boh narodil do tohto sveta. Toto všetko je výsledkom našich vlastných úvah: chudoba, dieťa, ktoré sa narodí do nejstej situácie. Vianoce neboli o odsúdení sociálnej nespravodlivosti, bolo to posolstvo radosti. Všetko ostatné sú naše závery, ktoré sme si vytvorili. Niektoré sú správne, iné menej a niektoré sú navyše ešte aj zideologizované. Vianoce sú o radosti, o náboženskej radosti, o vnútri, o svetle, o pokoji. Ak nie sme schopní, alebo v ľudskej situácii nám nie je možné pochopiť túto radosť, prežívame tento sviatok svetskou radosťou. Existuje však rozdiel medzi hlbokou radosťou a svetskou radosťou.“

Don František Kohút, SDB
správca farnosti

Blahoslavený chlapec

Od samého počiatku ľudstva je človek vystavovaný skúškam. O dnešku možno raz budeme hovoriť ako o dobe, ktorú potrápila pandémia. Som si istá, že jedného dňa bude pandémia minulosťou, ale zatiaľ tomu tak nie je a každý z nás sa s ňou musí nejako vyrovať. Často sme zmätení, máme strach, pociťujeme neistotu, musíme meniť svoje zvyky a nevieme čo nás čaká. Navyše sa situácia stále vyvíja a my sa strácame v neprehľadnom množstve informácií, ktoré na nás útočia zo všetkých strán. Stačí si zapnúť televízor alebo počítač a človek dostane rýchlo svoju dávku najaktuálnejších informácií. Na druhej strane počúvame o zhubnom účinku médií a sociálnych sietí. Každá minca má dve strany, a my si sami môžeme vybrať, akým spôsobom využijeme moderné technológie. Príkladom správnej voľby je aj život chlapca, ktorý sa pred rokom stal blahoslaveným.

Carlo Acutis sa narodil v Londýne 3. mája 1991. Krátko po narodení sa jeho rodina presťahovala do Milána v Taliansku. Ako sedemročný pristúpil k prvému svätému prijímaniu a dvanásťročný prijal sviatosť birmovania. Školské roky prežil v lýceu v Miláne pod vedením jezuitov. Jeho vzormi boli napr. sv. František z Assisi, sv. Dominik Savio, či sv. Bernadeta Soubirousová. Carlo bol radostný, spoločenský, nábožný a horlivo sa zapájal do života svojej farnosti v Miláne.

Od detstva pociťoval potrebu viery a mal zrak upriamený na Ježiša. Rád sa modlieval ruženec, týždenne sa spovedal. Denne sa zúčastňoval na svätej omši a dlho zostával na adorácii pred Najsvätejšou sviatosťou, pretože bol presvedčený, že tráviť čas s Ježišom v Eucharistii vedie k svätosti. Eucharistia bola stredobodom Carlovho života a jeho „diaľnicou do neba“. Carlo hovorieval, že Božie slovo má byť našim kompasom, ku ktorému sa treba stále vracieť. Uvedomoval si, že je potrebné žiť evanjelium konkrétnym spôsobom, aj napriek prúdu tejto spoločnosti. Vravel: „Ide sa rovnako do raja, ak sa každý deň pristupuje k Eucharistii!“ Carlo si prijal, aby ľudia objavili, že Boh je nám nablízku a že je krásne byť s ním, tešiť sa z jeho priateľstva a z jeho milosti. Často opakoval, že v Najsvätejšej Sviatosťi Ježiš prítomný úplne rovnako, ako pred 2000 rokmi za čias apoštolov. Vtedy ľudia za Ježišom museli utekať, dnes však na nás Ježiš

čaká v akomkoľvek blízkom kostole.

Carlo Acutis sa zaujímal o programovanie, počítače a informačné technológie. Aby ľuďom priblížil Ježiša, využíval internet, ktorý pokladal za Boží dar a dôležitý nástroj pre stretávanie ľudí a šírenie kresťanských hodnôt. Chápal, že internet nie je len miestom úniku, ale aj

priestorom pre dialóg, pre spoznávanie, zdieľanie a vzájomný rešpekt. Zároveň je priestorom, ktorý treba využívať zodpovedne, bez toho, aby sa ľudia stali jeho otrokmi a že treba vedieť rozlišovať dobro od zla. Pochopil že internet možno použiť v službe evanjelia a mnohých osloviť. Carlo vytváral internetové stránky pre farnosti a pre dobrovoľnícke združenia. Pred svojou predčasnou smrťou vytvoril multimediálnu publikáciu, kde zozbieral všetky evidované eucharistické zázra-

ky. (Eucharistické zákraky vo svete – kniha vyšla v Studio Lux a v archíve TV Lux možno nájsť aj obrazové spracovanie). Carlo Acutis zomrel v roku 2006 ako pätnásťročný na leukémiu s rýchlym priebehom. Svoju chorobu a utrpenie obetoval za celú Cirkev a pápeža Benedikta XVI. Keď umieral, povedal, že mu neprekáža zomrieť tak mladý, pretože, mu neutiekla ani minúta života robením niečoho, čo by netešilo Boha. Tento výnimočný mladík bol blahorečený v roku 2020 a dňom jeho spomienky je 12.október, deň výročia jeho smrti.

Myslím si, že Carlo môže byť každému inšpiráciou. Dnes, v čase pandémie, ktorá útočí z každej strany a ovplyvňuje všetko okolo nás. Aj istoty, akými bola návšteva kostola či pravidelné bohoslužby a stretnutia s Ježišom v Eucharistii. Viac ako inokedy sa učíme trpezlivosti a pokore. Práve teraz si musíme uvedomovať, že Ježiš je tu pre nás vždy a všade. Neopúšťa nás a neustále sa nám ponúka. Blahoslavený Carlo Acutis považoval internet za Boží dar, ktorým možno šíriť Božie Slovo a umožniť ľuďom stretnutia. Dá sa namietať, že nejde o plnohodnotné stretnutie, ale vždy je to viac ako sedieť v tichu a celkom opustený. Vďaka moderným technológiám a interne-

tu sa vieme priblížiť jeden k druhému. Dokážeme si telefonovať, robiť videohovory. Farnosti sa naučili streamovať sv. omše. Podľa mňa je úžasné, že si môžeme pozrieť sv. omšu z miesta, kde by sme sa normálne nikdy nevybrali. Vypočuť si kázeň zo vzdialenej farnosti a nahliadnuť do kostola vo veľkom meste i v tej najzastrčenejšej dedinke. Denne môžeme zažiť príklady, kedy nás pandémie spája. Treba len lepšie otvoriť oči a uši, aby videli a počuli. Pomaly sme si už zvykli, že je možné prijímať Pána Ježiša „duchovne“, akoby na diaľku, keď nemôžeme byť fyzicky prítomní na svätej omši. Rovnako mu môžeme takto odovzdávať aj svoje trápenia a túžby. Lebo Boh nie je ďaleko. Je celkom blízko pri nás - na vzdialenosti modlitby. Čokoľvek v našom živote, nielen pandémie, internet či moderné médiá môžeme využiť v prospech Boha a dobra, ale i v prospech Zla. Závisí len na nás, ktorou cestou sa vyberieme. Prajem nám všetkým, aby sme našli v sebe odvahu vybrať sa správnou cestou, takou ako blahoslavený Carlo Acutis a smerovali k veľkému cieľu, k svätosti.

M.V.

Upratovanie kostola

Stretávame sa v našom kostole a keď je pekné poupratovaný, berieme to ako samozrejmosť. Mamičky určite vedia, že poriadok sa sám neurobí. Rozmýšľali ste niekedy nad tým, kto sa v našom kostole oň stará?

Dlhé roky upratovanie kostola ťahalo niekoľko tetušiek - dôchodkýň. Vzhľadom na ich vysoký vek sa farská rada rozhodla zaviesť nový systém upratovania. Týmto by sme ešte raz chceli poďakovať tetuškám za ich obetavosť a ochotu vykonávať túto službu.

V októbri sa vytvorilo 10 upratovacích skupín, ktoré sa pri upratovaní kostola striedajú. Keďže sa jedná o zamestnaných farníkov, radi by sme prizvali aj ďalších k tejto službe, aby upratovanie vychádzalo maximálne 4-krát do roka na rodinu. Čo si myslíme, že je popri všetkých každodenných starostiach zvládateľné.

Možno pri Vašom rozhodovaní vyvstane otázka ako dlho to celé trvá. Podľa doterajších skúseností od 1,5 do 3 hodín, závisí od toho, koľko členov skupiny príde a ako dôkladne chcú kostol upratať.

Je veľmi milé, keď mamičky privedú aj deti. Tie sú často ochotnejšie než my dospelí, radi poutierajú prach, dezinfikujú lavice, pozametajú schody a zároveň sa učia, že o náš chrám sa staráme spoločne.

Budeme veľmi radi, ak sa pripojíte do tejto služby. Upratovacie skupinky koordinuje Marcela Galliková a stačí ak zjздete do sakristie a prihlásite sa.

Ďakujeme za Vašu ochotu pripojiť sa.

M.G.

Kráľ, bojovník, čarodeník & milovník

alebo trochu iné duchovné cvičenia mužov od 18. do 21. novembra 2021...

Predposledný novembrový predĺžený víkend, posledný pred začiatkom lockdownu tretej vlny covidu, sme sa my – dvadsiatka mužov prevažne z Trnávky a ich priateľov - zúčastnila duchovných cvičení v obci Melčice-Lieskové. Neúnavným organizátor bol Peter, duchovne nás sprevádzal don Cyril a program pripravili a previedli nás Ján a Rasťo z Chlapských Chlapov.

Akcia bola pôvodne plánovaná ešte na jeseň minulého roku, covid to však neumožnil. Tento rok príprava bola rovnako sprevádzaná ťažkosťami. Covid automat okrem po okrese a lokalitu po lokalite zužoval naše možnosti. Aj naše rady sa kvôli covidu postupne zmenšovali. Avšak Peter, podporovaný našimi intenzívnymi modlitbami, šikovne našiel pokojný prístav vo Františkánskom Duchovnom Centre v Melčiciach.

Nasledujúci deň, v piatok, sme začali spoločnou rannou polhodinou stíšenia a rozjímania. Po raňajkách nám Ján a Rasťo predstavili duchovnú cestu nás mužov od detstva až po starobu so všetkými križovatkami a odbočkami. Zamysleli sme sa, kde sa na ceste nachádzame, akými križovatkami sme prešli a na ktorých odbočkách sme zabúdili. Bola to veľmi silná časť, ktorú sme vnútorne aj v debátach spracovávali po zvyšok dňa.

Sobota začala rovnako stíšením a rozjímaním. Doobeda sme si hovorili o chlapských archetypoch. Po analýze samých seba sme zistili, či sme kráľ, bojovník, čarodejník alebo milovník. Po obede sa nám hostujúca prednášajúca Miriam pokúsila priblížiť ženský pohľad na svet. Večerná omša nám pomohla usporiadať rozlietané myšlienky. Večer sme si pripravili uvoľnený program. Zaslúžene. Rytmus a tempo zábavy sa s každou hodinou zrýchľovala a spoločnosť pri stoloch sa zmenšovala. Na vrchol prišla len skupina skutočne statočných a vytrvalých. Zaslúžene.

V nedeľu ráno sme si zhrnuli predchádzajúce dni. Rovnako sme zatúžili po tom, aby sa mohli

Vo štvrtok, v prvý deň sme spoznali naše dve hostiteľky, sestry Františkanky. Počas celého pobytu boli našimi kuchárkami, čašníčkami a animátorkami. Po omši a po večeri sme sa navzájom predstavili a oboznámili sa s témou. Ukázalo sa, že okrem vzťahu k Trnávke nás spája chuť stráviť štyri dni mimo svojich zamestnaní, žien a detí. Ale hlavne sme mali spoločnú snahu posunúť sa, spoznávať viac samých seba. Mnohých z nás priviedlo nutkanie rozčesať zamotané chumáčce vzťahov.

opäť podobne stretnúť. Omša a obed zakončili duchovné cvičenia a nedeľné poobedie sme strávili s našimi rodinami. Verím, že aj naši najbližší pocítia (aspoň na nejaký čas), že tieto štyri dni mali zmysel.

A covid? Šesť z nás bolo v priebehu nasledujúceho týždňa covid pozitív. Mali sme zostať radšej doma? Ako napísal neskôr jeden z pozitívnych – „Ak by som vedel, že to takto dopadne, rozhodnem sa ísť na ducháčce opäť!“.

R.B.

A ešte pohľad na akciu od ďalšieho účastníka:

Pri zdieľaní dôvodov prečo som na týchto cvikách mi prebehlo hlavou, „ keď ma žena nechala s deckami tri dni doma samého, tak nebude odveci si oddýchnuť a zastaviť sa aj pre mňa“.

Výhoda ženských ducháčkov bola aj v tom, že COVID epidémia bola na skorú jeseň v latentnejšej fáze ako v novembri. Napriek tomu, že organizátori do poslednej chvíle nevedeli kde sa mužské cviká budú konať, Peťo Dovičovič vytrvalo hľadal možnosti ubytovania. Situáciu kom-

plikovalo zhoršovanie epidemiologickej situácie a súčasné odhlasovanie sa účastníkov z dôvodu epidémie.

Napokon nás prichýlili 2 rehoľné sestry z Filipín, ktoré spravujú priestory Františkánskeho duchovného centra v Melčiciach pri Trenčíne. Tieto Duchovné Cvičenia boli jedinečné aj v tom, že tentokrát neboli kazateľmi Saleziáni, ale laici z Chlappských chlapov – www.prerodiny.sk. To že si každý z účastníkov našiel niečo do svojho života nebolo pochyb. Veľmi vzácne v tejto koronovej dobe boli aj osobné rozhovory. Asi viac než polovica účastníkov boli chlapi od nás z Trnávky a so zvyškom sme sa buď vôbec nepoznali, alebo už sme si veru museli zopakovať mená, lebo sme sa dlhšie nevideli. Fantastické na tom však bolo, že už počas zdieľania počas prvého večera tam odzneli osobné svedectvá, ktoré rozochvievali vnútro a ťali do živého. Vďaka otvorenosti všetkých účastníkov sme vytvorili hlboké spoločenstvo pútnikov, ktorí hľadajú, odprosujú, pomáhajú si.

Vďaka Cyrovi Slížovi za jeho duchovnú službu spovedania a sviatostí, ako aj sestričkám, ktoré okrem chutného jedla a občerstvenia prejavovali záujem o naše rodiny a ubezpečovali o ich modlitbe za nás. Apropos, stále im nešlo do hlavy, že nikdy takú skupinu mužov nevideli, ktorí sa modlia, diskutujú a majú záujem o vieru a život s Bohom.

Nech z ovocia čerpáme dlho my aj naše rodiny!

P.T.

Rodinná liturgia pri štedrovečernom stole

Slávenie Vianoc, najmä Štedrý večer, je príležitosťou stretania sa členov rodiny. Kresťanská rodina je spoločenstvom ľudí, ktorí sú vierou a krstom spojení s Ježišom Kristom. Manželia majú sviatosťou manželstva povolanie žiť Kristovu prítomnosť, jeho obetavú a životodarnú lásku. Kresťanská rodina je preto povolaná oslavovať Nebeského Otca za dar jeho Syna i spoločnou modlitbou, ku ktorej nás pobáda Duch Svätý. Pri našich vianočných rodinných stretnutiach by teda nemala chýbať ani spoločná modlitba. Tu vám ponúkame návod, inšpiráciu, ako zjednotení spolu s celou farnosťou, môžeme začať štedrovečernú večeru.

OTEC: V mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen. Dnes oslavujeme Vianoce, sviatky narodenia nášho Pána Ježiša. Ježiš sa narodil, aby priniesol dobro, lásku a pokoj aj do našej rodiny. V túto chvíľu zavítal aj k nám. Mária, ty si matkou narodeného Božieho Syna. Chceme ťa spoločne pozdraviť.

RODINA: Anjel Pána zvestoval...

OTEC: Započúvajte sa do slov Evanjelia podľa Lukáša (Lk 2, 1-14):

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirínus. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal

z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v pozehtanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.

V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom. Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach.“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“

Pieseň Tichá noc (JKS č. 88)

PROSBY A VĎAKY

(môže sa zapojiť každý člen rodiny)

OTEC: Celým svojím životom, svojou obetou na kríži i svojím zmŕtvychvstaním nám Pán Ježiš dokazuje lásku nebeského Otca. Sám povedal: „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal život večný.“ (Ján 3, 16) Dnes slávime nielen narodenie Ježiša Krista, lež v tomto slávení On sám prichádza k nám a dáva sa nám ako dôkaz lásky nebeského Otca ku každému z nás, ku každému človeku, k nášmu svetu. Prijmeme aj my túto jeho lásku s vierou, prijmeme Božieho Syna a nasledujeme ho v láske k Bohu a k blíznym.

- Pane, v dnešnú noc tvojho narodenia ťa prosíme za všetkých ľudí dobrej vôle, aby sme vytvárali jednu ľudskú rodinu spojenú s tebou. **Prosíme ťa, vyslyš nás.**
- Za nás všetkých (môžeme vymenovať), aby si nás v novom roku 2022 požehnával a ochraňoval.
- Za opustených, hladujúcich, chorých a trpiacich, aby v týchto dňoch našli v tebe útechu.

- Ďakujeme ti za prežitý rok, počas ktorého si nás sprevádzal, a za to, že môžeme byť pri dnešnej štedrej večeri spolu. **Ďakujeme ti, Pane.**
- Ďakujeme ti za všetky dary, ktorými sa v dnešný večer obdarujeme, a za to, že najväčším darom pre nás si ty.
- Ďakujeme ti za Svätého Otca, biskupov a kňazov, ktorí sú pre nás tvojimi zástupcami.
- *(Nasledujú vlastné prosby a vďaky.)*

POŽEHNANIE JEDLA A VINŠ

OTEC: Teraz požehnaj, Otče, toto jedlo, nám na úžitok a tebe na chválu. Prosíme ťa, Pane, buď častým hosťom v našom dome a daj, aby sme boli hodní darov, ktorými si nás obdaroval. Vinšujem vám tieto radostné sviatky narodenia nášho Pána Ježiša, aby sa Ježiš vo vás duchovne narodil svojou väčšou láskou, dobrotou a pokojom.

PO JEDLE

OTEC: Nech ťa oslavujú, Pane, všetky tvoje diela.

RODINA: A tvoji svätí nech ťa velebia.

OTEC: Ďakujeme ti, všemohúci Bože, za všetky tvoje dobrodenia. Lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov.

RODINA: Amen.

OTEC: Pane, osviež potrebným pokrmom všetkých ľudí, aby ti spolu s nami vzdávali vďaky. Sláva Otcu....

V mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

20 – C + M + B – 22

Vzhladom na pandemickú situáciu sa nám ani tento rok nepodarí navštíviť vaše príbytky, aby sme ich posvätili. Ponúkame vám obrad požehnaní, ktorý si môžete urobiť spoločne doma v rodine.

Požehnanie rodiny v dome vo Vianočnom období

Pozdrav: Pokoj nášmu domu a všetkým, čo v ňom bývame.

Odpoveď: I s duchom tvojím.

Slávime deň ozdobený troma zázrakmi: Dnes priviedla hviezda mudrcov k jaslám, dnes sa na svadbe stalo z vody víno, dnes sa dal Kristus Jánovi pokrstiť v Jordáne, aby nás spasil, aleluja.

Čítanie Božieho slova (Mt 2, 1-12):

Počúvajte, bratia a sestry, slová sv. Evanjelia

podľa Matúša:

Keď sa za čias kráľa Herodesa v judejskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci od východu... A hľa, hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťa. Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali. Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.

Spoločná modlitba:

S radosťou velebme nášho Spasiteľa a prednesme mu svoje prosby a volajme:

Pane, vyslyš nás!

- Pane Ježišu, Boží Syn, žil si s nami ako človek, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi, daj, aby sme mali účasť na tvojej blízkosti k Bohu.

- Pane Ježišu, ty si sa v nazaretskej rodine vzrámal v múdrosti a bol si v obľube u Boha i ľudí, daj, aby naši otcovia a matky boli prvými učiteľmi a svedkami viery pre svoje deti.
- Pane Ježišu, Kráľ pokoja, ty si nám priniesol svoj pokoj, daj, aby všetci, čo v tomto dome bývajú, tešili sa zdraviu i pokojiu a žili v láske a svornosti a boli ti za všetko vďační.
- Pane Ježišu, priniesol si radostnú zvesť trpiacim a chudobným a uzdravoval si pokorných srdcom, chráň nás od prílišných starostí a otvor naše srdce pre trpiacich a núdzných.
- Pane Ježišu, život veriacych, ty si prijal Máriu a Jozefa k sebe do nebeskej vlasti, prijmi aj zosnulých z našej rodiny medzi svojich spravodlivých v nebi.
- (*Môžeme pridať osobné prosby.*)

A teraz sa spolu pomodlíme modlitbu, ktorú nás naučil náš Pán, Ježiš Kristus:

Otče náš, ktorý si na nebesiach...

Dajme si znak pokoja.

Všetci si podajú ruky:

Pokoj a bratská láska nech je medzi nami.

Modlitba požehnaní:

Všemohúci Bože a Otče, ty si nás v krste prijal za svoje deti a urobil si nás bratmi a sestrami tvojho Syna; posilňuj naše spoločenstvo s ním a daj, aby sme v našich rodinách žili vo svornosti a láske. Bože, ochraňuj náš dom pred zlom a hriechom, požehnávaj ho i všetkých, čo v ňom bývajú, aby sme ti ako domáca cirkev prinášali duchovné obete: zlato lásky, myrhu utrpenia a kadidlo modlitby. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Alebo:

Velebíme Ťa, Bože, náš Otec, že naša rodina môže bývať v tomto novom dome. Udeľ nám hojnosť darov Ducha Svätého a milosť svojho požehnaní, aby sme všetci, čo bývame v tomto dome, i tí, čo budú do tohto domu prichádzať, pocítili lásku

i pokoj, ktoré pochádzajú od teba. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Požehnanie:

Otec, matka alebo iný prítomný pokropí požehnanou vodou (ak ju majú zadováženú) prítomných i dom, pritom môže povedať:

Táto požehnaná voda nech nám pripomenie náš krst i Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, ktorý nás vykúpil svojím krížom a zmŕtvychvstaním.

Na horné veraje dvier kriedou napíšeme:

20 – C + M + B – 22

To znamená: Christus mansionem benedicat – Kristus nech požehná náš príbytok.

Prosme teraz spoločne Pannu Máriu o pomoc a ochranu:

Zdravas, Mária, milosti plná...

Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička...

Na záver:

Dnes prišla spása do nášho domu. Pokoj a požehnanie nech spočíva na ňom a nech naplní všetkých nás. V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

pripravil: František Kubovič, SDB

Vianočné ozdoby

Blížili sa Vianoce 2020 a s Majkou Šabovou sme začali ozdobovať stromčeky v kostole. Ochotní muži nám stromčeky krásne osadili do stojanov a mohlo sa začať. Najskôr išli svetielka, potom háčkované vločky od Heni Zezulovej. Týmto by som jej chcela poďakovať za krásne vločky a háčkované ozdoby.

Prišli na rad vianočné gule. Skoro všetky sa nám rozpadali pod rukami. Stromček sme dáko dozdobili. A tak vznikla myšlienka vytvoriť si vlastné vianočné gule.

Vianočná guľa mala predstavovať buď rodinu alebo člena rodiny. Aby to malo trochu estetický vzhľad, tak materiál potrebný na výrobu gule sme poskytli. Tí, čo sa zapojili dostali tašku spolystyrénovýmigulami,zlatým saténom a rôznymi bavlnenými látkami s bielym podkladom a zlatou potlačou.

Všetkým, ktorí si našli čas a vytvorili vianočné gule, chcem veľmi pekne poďakovať.

A tu je výsledok.

M.G.

Môže byť z Ameriky niečo dobré?

Vo farnosti sa viacerí farníci zapojili do rôznych skupiniek – modlitieb matiek, otcov, exodus 90, spevokoly a množstvo ďalších. Sme veľká farnosť a mnohí sa medzi sebou poznáme.

Vieme, kde kto býva, čo robí, ako sa volá... Myslím si, že stále viac na význame naberajú malé spoločenstvá, ktoré zdieľajú spolu svoje životy. Práve v osobných spoločenstvách, z ktorých sa nevynáša, sú založené na dôvere a uprostred nich je živý Pán, môže rásť naša viera a môžu byť veľkou pomocou pri našom prežívaní. Tam sme si darom. Často-krát sa stáva, že môj pád, alebo problém, ktorý mi pomohlo spoločenstvo zvládnuť, môže byť inšpiráciou pre brata, ktorý prežíva niečo podobné, a môžem mu poradiť, alebo

sprostredkovať Božiu milosť. Myslím si, že je jedno, či je to týždenné uvažovanie nad Božím slovom, modlitby matiek, otcov, alebo spomínaný exodus, všade tam, kde je vzájomné spoločenstvo modliacich sa ľudí je prítomný BOH, ktorý mení naše životy. Preto sa nenechajme upokojiť pokojným svedomím, že som nikoho nezabil a aj v nedeľu na charitu prispievam a nepotrebujem nič iba ak svätý pokoj. Doteraz som si myslel, že skupinka, spoločenstvo by malo byť jednoliata – mladíci od 20-30. zreli muži, alebo dedkovia. Na druhej strane práve osoby z viacerých generácií si môžu byť vzájomným obohatením.

P.T.

Bethlehem

Pod oltárom sv. Jozefa sa v našom kostole nachádza Betlehem. Pred 3 rokmi ma ku jeho renovácii prizvala Lucia Predáčová, ktorá sa v tom čase starala o výzdobu kostola.

Strecha na maštali držala na roztrásených nohách. Skala na pozadí vyrobená z pletiva a sadry sa rozpadala. Polovica svetielok nesvietila.

V lete 2020 som sa naučila novú techniku - paverpol. Paverpol je tekuté tužidlo, ktoré sa používa na spájanie textilu. Tak som to rovno vyskúšala na obnovu skaly. Parádne to držalo. Zuzka Šabová domalovala správne odtiene skaly a Vianoce 2020 boli v novom šate.

Keďže kostoly boli ztvorené, tak sa s renováciou Betlehema pokračovalo ďalej.

Bolo treba vymeniť svetlá. Keďže sme chceli mať ovládanie osvetlenia vedľa oltára, bolo potrebné všetko vybrať a vtedy sa to stalo. Celá maštalka sa rozpadla.

A mohli sme začať ako sa vraví s čistým plátnom.

Aktívne žienky sa dozvedeli, že nemáme

Bethlehem a tak dohodli rezbára, niekde na strednom Slovensku. Požiadavka bola nakresliť náčrt. Ja kresliť neviem a tak sme sa s don Vladom Sopkaničom pustili do modelovania jaskyne. Polystyrénové guľičky boli asi všade. Keďže výsledok nebol taký ako sme videli na videu, tak sme začali hľadať niekoho, kto vie modelovať. Vtedy som si spomenula na suseda, ktorý má vláčiky a krajinku okolo nich si modeloval sám. Ochotne nám jaskyňu urobil a poskytol cenné rady ako dokončiť okolie.

Vtedy spomenul, že by bolo fajn aj pozadie dáko namaľovať. A kto iný ako Katka Oliková by to mala urobiť. Katka nielenže namaľovala pozadie ale aj jaskyňu dodala tie správne odtiene a farby.

Na rad prišla podlaha. Oslovila som pani učiteľku z materskej škôlky. Aj napriek problémom s chrbticou to zvládla a vytvorila krajinku, ktorá je z oblasti, kde sa narodil Pán Ježiš.

Počas Vianoc môžete sami ohodnotiť výsledok práce všetkých, ktorí sa na tvorbe nového Betlehema podieľali.

M.G.

Futbal, vzdelanie a výchova musia ísť dohromady

Áno aj na tomto sme sa zhodli so zástupkyňou českého giganta AC Sparta Praha, manažérkou komunitných projektov Irenou Smetanovou.

Štvrtok 25.11. sme sa v dvojzáprahu predseda + športový riaditeľ mládeže vydali do stavebníctva na krátku stáž do Sparty Praha kde nás najviac zaujímala otázka vzťahového zážitku, keďže sme mali informácie, že v Sparte si dávajú veľmi záležať na tom aby nevyrábali futbalistov ako vo fabrike na páse, ale aby vychovávali poctivých ľudí s dobrým školským základom schopných robiť veci pre človeka bežné. A presne toto spája náš malý veľký klub s klubom, ktorý v aktuálnej sezóne reprezentuje Česko v Európskej lige.

V priestoroch hlavného štadióna nás privítala veľmi milá mladá pani Irena Smetanová ktorá okrem iného v Sparte rieši komunitné projekty,

komunikáciu s verejnosťou a vec ktorú u nás v Domine voláme vzťahový zážitok. Dozvedeli sme sa veľa zaujímavých vecí, dokonca sme zistili, že veľa z nich máme spoločných. Jednou z nich je napríklad to že v Domine sa pod hlavičkou "Spolu budujeme jeden klub" snažíme zapájať jednotlivých hráčov do chodu klubu - niektorí upratujú garáž s pomôckami, niektorí pomáhajú s organizáciou tréningov prípravkárov... V Sparte tuto činnosť vykonávajú v rámci projektu DoFE hráči v kategórii U15. Každý rok pre týchto hráčov organizujú akciu s názvom expedícia, ktorú si najprv nacvičia na nečisto - postavenie stanu atď. a neskôr vyrazia pod vedením lektorov na samotnú expedíciu do prírody, kde sú odkázaní na svoje schopnosti. Z rozprávania pani Ireny sme sa dozvedeli, že je to veľmi milá akcia vďaka ktorej sa decká učia možno pre iné deti banálne veci, no vzhľadom na športové vyťaženie a náročný kalendár častokrát nemajú priestor ísť ani na letnú dovolenku s rodičmi nieto ešte na nejaké letné tábory a podobne. Informácii sme sa počas pár hodinového rozhovoru dozvedeli veľmi veľa a dali by sa rozpísať na niekoľko strán. Čo sa však dá zhrnúť v pár slovách je, že vo veľkoklube akým je Sparta, minimálne v našich končinách, je nemenej dôležité ako futbal to aby v ich klube vyrastali slušní, vzdelaní a všestranní ľudia. My sme radi, že máme so Spartou veľa spoločného a, že v našom klube sú tieto vzťahové veci a osobnostný rozvoj častokrát možno ešte dôležitejšie ako samotná športová stránka.

Veľmi nás teší, že máme dobré vzťahy u našich susedov. Pani Irena nám prisľúbila, že sa príde osobne pozrieť k nám na Domino kde jej zase trošku predstavíme ako to robíme u nás.

Pokojné a požehnané Vianočné sviatky a dobrý vstup do nového roka prajem všetkým.

Patrik Bacho

Stať sa svätým je pomerne ľahké...

...pripomína pripravované divadlo

Patrónovi nášho kostola sú prisudzované mnohé podnetné a inšpiratívne výroky. Jeden z nich sa stal impulzom pre scenár nového hodo­vého divadla na Trnávke. "Stať sa svätým je mož­né, je nutné a pomerne ľahké."

Hodové divadlo má tradične na Trnávke pre­miéru na konci januára. Liturgická spomienka sv. Jána Bosca, 31. januára, je príležitosťou pre pripo­menutie patrocínia, rovnako ako pre stretnutia, poďakovania a tiež premiéru divadla.

V tomto roku sme začali prípravu divadla s takmer 60 hercami, tanečníkmi, hudobníkmi a technikmi. Libreto pripravila talentovaná Tatiana

Martiniaková, ktorá sa inšpirovala výrokom sv. Jána Bosca o svätosti. Vnikol tak príbeh, ktorý diváka z 21. storočia zavedie do čias, keď svoju svätosť zažíval don Bosco pri každodenných po­vinnostiach v oratóriu.

Prácu početnej skupiny tanečníkov, hercov a technikov síce na chvíľu prerušili pandemické opatrenia, ale chuť a odhodlanie sú veľké. A tak sa v prvej polovici budúceho roka môžete tešiť na hl­boký a citlivý príbeh trojice školákov, ktorí sa sna­žia zmapovať postoje a názory don Dosca. Jeho odkaz o svätosti je povzbudzujúci. "Byť svätým je možné a pomerne ľahké." A všetci aktéri divadla k tomu dodávajú. "Tešíme sa na vás, milí diváci."

J.C.

Upratovanie kostola

Stretávame sa v našom kostole a keď je pe­ne poupratovaný, berieme to ako samozrejmosť. Mamičky určite vedia, že poriadok sa sám neuro­bí. Rozmýšľali ste niekedy nad tým, kto sa v na­šom kostole oň stará?

Dlhé roky upratovanie kostola ťahalo nie­koľko tetušiek - dôchodkýň. Vzhľadom na ich vysoký vek sa farská rada rozhodla zaviesť nový systém upratovania. Týmto by sme ešte raz chce­li poďakovať tetuškám za ich obetavosť a ochotu vykonávať túto službu.

V októbri sa vytvorilo 10 upratovacích skupín, ktoré sa pri upratovaní kostola striedajú. Keďže sa jedná o zamestnaných farníkov, radi by sme prizvali aj ďalších k tejto službe, aby uprato­vanie vychádzalo maximálne 4-krát do roka na rodinu. Čo si myslíme, že je popri všetkých kaž­dodenných starostiach zvládateľné.

Možno pri Vašom rozhodovaní vyvstane otázka ako dlho to celé trvá. Podľa doterajších skúseností od 1,5 do 3 hodín, závisí od toho, koľko členov skupiny príde a ako dôkladne chcú kostol upratať.

Je veľmi milé, keď mamičky privedú aj deti. Tie sú často ochotnejšie než my dospelí, radi poutierajú prach, dezinfikujú lavice, pozametajú schody a zároveň sa učia, že o náš chrám sa sta­ráme spoločne.

Budeme veľmi radi, ak sa pripojíte do tejto služby. Upratovacie skupinky koordinuje Marcela Galliková a stačí ak zájdete do sakristie a prihlá­site sa.

Ďakujeme za Vašu ochotu pripojiť sa.

M.G.

Farské oznamy:

Istotne dobre chápete, že v tomto období sa oznamy tvoria len veľmi ťažko. Preto pozorne sledujte našu stránku, kde sa ich snažíme aktu­alizovať podľa momentálnej situácie.

Charitatívne vianočné trhy mali byť 19.12., ale kvôli opatreniam Covid-19 sa nemôžu zreali­

zovať. Veríme že po novom roku bude situácia lepšia. Predbežne okolo sviatku Don Bosca plá­nujeme zrealizovať Charitatívne vianočné trhy. Oslávime sviatok a zároveň aj pomôžeme ľuďom v núdzi.